

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 mars 2015

315/2015

Lag

om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om diversifiering av placeringar

Utfärdad i Helsingfors den 20 mars 2015

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller lagstadgad pensionsförsäkring som bedrivs av ett arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), en pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992), en pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006) (*pensionsanstalt*).

På Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt tillämpas 4—7, 26 och 27 § i denna lag.

2 §

Allmän bestämmelse om beaktande av risker vid beräkningen av solvensen

Pensionsanstalten ska vid beräkningen av solvensgränsen beakta de risker som hänför sig till dess verksamhet enligt riskklassificeringen i 11 §. Pensionsanstalten ska i fråga om varje enskild placering då beakta alla de väsentliga risker som hänför sig till placeringen.

Vid beräkning av solvensgränsen ska ett riskvärde och en förväntad avkastning beräknas för varje riskklass, och den risk som koncentration av placeringarna medför ska beaktas. Dessutom ska man vid beräkningen beakta korrelationerna mellan riskklasserna på det sätt som föreskrivs nedan. Om pensionsanstaltens placeringsfördelning överstiger de diversifieringsgränser som anges i denna lag, ska solvensgränsen höjas på det sätt som föreskrivs nedan.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *aktierisk* risken för en akties värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

2) *ränterisk* risken för en uppgång i räntenivån och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

3) *kreditmarginalrisk* risken för en uppgång i kreditmarginalen och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

4) *fastighetsrisk* risken för en fastighets värdeminskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

5) *valutarisk* risken för att en valuta försvagas mot euron och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

6) *råvarurisk* risken för en råvaras värde-minskning och dess inverkan på pensionsanstaltens medel,

7) *risk avseende avkastningskrav* risken för att pensionsanstalten inte får den avkastning på sina placeringar som avkastningskravet förutsätter,

8) *försäkringsrisk* den risk som försäkringsfall medför för pensionsanstalten,

9) *reglerad marknad* en reglerad marknad enligt 2 kap. 5 § och en multilateral handelsplattform enligt 2 kap. 9 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012) samt med dem jämförbara reglerade marknader och multilaterala handelsplattformar i en annan stat,

10) *lång position* en placering vars värde sjunker när den förväntade förlust enligt riskklass som hänförts till den realiserar,

11) *kort position* en placering vars värde stiger när den förväntade förlust enligt riskklass som hänförts till den realiserar,

12) *nettoposition* skillnaden mellan lång och kort position för en viss placering,

13) *duration* modifierad duration,

14) *delta* det hur känsligt marknadsvärdet av ett derivatavtal är för ändringar i priset på den underliggande tillgången.

2 kap.

Diversifiering av placeringar

4 §

Allmän bestämmelse om diversifieringen av placeringar

Pensionsanstalten ska, i enlighet med den lagstadgade pensionsförsäkringens karaktär, i sin placeringsverksamhet se till att placeringarna diversifieras på ett ändamålsenligt sätt. Vid diversifieringen ska placeringarnas säkerhet, avkastning, likviditet och mångsidighet beaktas.

5 §

Placeringar i en enda fastighet

Högst 5 procent av pensionsanstaltens placeringar kan vara

1) direkta eller indirekta placeringar i en enda fastighet eller i flera fastigheter som är

belägna så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering,

2) rättigheter och fordringar som hänförs till en enda fastighet eller till flera fastigheter som betraktas som en enda placering eller till fast egendom som betraktas som en enda placering,

3) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar, rättigheter eller fordringar som avses i 1 eller 2 punkten.

Om det som hyresgäster i en fastighet som betraktas som en enda placering finns minst fem av varandra oberoende motparter, är det procenttal som avses i 1 mom. 10.

I fråga om Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt är procenttalet enligt 1 mom. dock 10.

6 §

Placeringar i ett enda samfund

Högst 5 procent av pensionsanstaltens placeringar får vara direkta eller indirekta placeringar i samma samfunds masskuldebrevslån, aktier, andelar och andra motsvarande förbindelser eller skuldförbindelser som en och samma gäldenär har gett. Masskuldebrevslån och skuldförbindelser med säkerhet ska inte beaktas upp till gränsbeloppet för säkerheten.

Bestämmelserna i 1 mom. ska inte tillämpas på masskuldebrevslån och skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en stat vars kreditbetyg hör till kreditklass 1 i enlighet med 11 §.

Trots bestämmelserna i 1 mom. kan högst 40 procent av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts medel för ordnande av likviditeten kortfristigt placeras i samma kreditinstitut.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om beräkningen av gränsbeloppet för säkerheten enligt 1 mom.

7 §

Säkerhet för skuldförbindelser

Högst 10 procent av placeringarna kan vara direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller

av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, om samfundets kreditbetyg hör till kreditklass 1, eller om det hör till kreditklass 2 och anses vara tillräckligt betryggande. I annat fall kan högst 5 procent av placeringarna vara direkta eller indirekta placeringar i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt.

Denna paragraf ska inte tillämpas på skuldförbindelser där borgensmannen är en stat vars kreditbetyg hör till kreditklass 1.

Närmare bestämmelser om de kreditbetyg i kreditklass 2 som kan anses vara tillräckligt betryggande utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

8 §

Överskridning av gränserna för diversifiering

Om gränserna för placeringar i ett enda samfund eller en enda fastighet eller gränserna för säkerhet för skuldförbindelser enligt 5—7 § överskrids, läggs till den solvensgräns som avses i 23 § ett belopp som är 15 procent av det belopp som överskrider gränsen. Om dock mer än 15 procent av pensionsanstaltens placeringar gjorts i ett enda samfund eller en enda fastighet, eller om mer än 15 procent av pensionsanstaltens placeringar gjorts i sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i samma samfund eller av borgen eller borgensförsäkring som samma samfund har ställt, läggs den del av placeringarna som överskrider 15 procent till solvensgränsen i sin helhet.

3 kap.

Riskklasser och beräkning av solvensgränsen

9 §

Fastställande av värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen

Värdet av de konstanter som används vid solvensberäkningen utfärdas genom förord-

ning av statsrådet på det sätt som föreskrivs nedan. Värdet av konstanterna ska fastställas med beaktande av den empiriska informationen om riskerna i olika placeringar och om placeringsmarknaden. Social- och hälsovårdsministeriet ska höra Finansinspektionen vid beredningen av förordningen.

10 §

Skuldandel

Vid solvensberäkningen beaktas den skuldandel som hänför sig till placeringarna i pensionsanstaltens följande placeringar:

1) placeringsfonder och fondföretag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999), alternativa investeringsfonder enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) samt övriga fondföretag som kan jämföras med dem,

2) fastighets- eller bostadsaktiebolag som är dotter- eller intressebolag till pensionsanstalten, och

3) dotter- eller intressebolag till pensionsanstalten vilka bedriver placeringsverksamhet, om upptagande av skuld ökar placeringsobjektets risk i förhållande till någon av riskklasserna enligt 11 § som placeringen exponeras för.

Skuldandelen avser förhållandet mellan den skuld som hänför sig till placeringen och placeringens verkliga värde. I fråga om en enskild placering används samma skuldandel vid beräkningen av dess alla riskklassspecifika riskvärden och förväntade avkastningar.

11 §

Riskklasser

Vid solvensberäkningen tillämpas följande riskklassificering:

1) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i Schweiz,

2) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i Förenta staterna och Kanada,

3) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i övriga utvecklade stater,

4) aktierisk som hänför sig till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i tillväxtländer,

5) risk som hänför sig till övriga aktier, andelar och motsvarande placeringar samt kapitalfonder,

6) ränterisk,

7) kreditmarginalrisk i sådana statliga masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 1,

8) kreditmarginalrisk i premielån och placeringslån med säkerhet samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av andra samfund än stater, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 1,

9) kreditmarginalrisk i premielån och placeringslån utan säkerhet samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av stater eller andra samfund, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 2,

10) kreditmarginalrisk i kapitallån enligt 12 kap. i aktiebolagslagen (624/2006) samt kreditmarginalrisk i masskuldebrevslån och andra skuldförbindelser som emitterats av stater eller andra samfund, i vilka kreditbetyget för skulden, gäldenären eller borgensmannen hör till kreditklass 3,

11) fastighetsrisk i bostadsfastigheter och obebyggda fastigheter,

12) fastighetsrisk i kommersiella och övriga bebyggda fastigheter,

13) valutarisk,

14) råvarurisk,

15) risk avseende avkastningskrav,

16) försäkringsrisk,

17) kvarstående risk,

18) övriga väsentliga placeringsrisker.

Närmare bestämmelser om kreditbetygen och om tillämpningen av dem utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om stater som ingår i ovan avsedda övriga utvecklade stater och tillväxtländer samt om beräkningen av det genomsnittliga kreditbetyget för indirekta placeringar.

12 §

Beräkning av riskvärdet för riskklassen

Risikvärde beräknas för varje riskklass j med formeln

$$V_j = \sum_i A_i \min [(1 + \tau L_i) S_j; 1],$$

där A_i är beloppet av en enskild placering i som exponerats för den risk som avses i riskklass j och L_i den skuldandel som ingår i placeringen samt S_j den förväntade förlust som fastställts för riskklass j .

Den förväntade förlusten S_j i riskklass j och värdet av den konstant τ som beskriver risiken med upptagande av skuld fastställs genom förordning av statsrådet.

13 §

Beräkning av riskklassens förväntade avkastning

Förväntad avkastning beräknas för varje riskklass j med formeln

$$\mu_j = \sum_i (m_j + L_i(m_j - m_6)) A_i,$$

där A_i är beloppet av en enskild placering i som exponerats för den risk som avses i riskklass j och L_i den skuldandel som ingår i placeringen samt m_j väntevärdet av avkastning för riskklass j . Konstanten m_6 är väntevärdet av avkastning för ränteriskklassen.

Värdet av väntevärdet av avkastning m_j för en placering i riskklass j fastställs genom förordning av statsrådet.

14 §

Ränte- och kreditmarginalrisk

Vid beräkning av ränte- och kreditmarginalrisk beaktas placeringarnas duration på så sätt att, utöver det som föreskrivs i 12 och 13 §,

1) man vid beräkning av förväntad avkastning för ränteriskklassen ersätter konstanten

m_j med produkten av m_j och durationen av den placering som exponerats för ränterisk, där durationen är upphöjd till γ ,

2) man vid beräkning av riskvärdet för ränteriskklassen ersätter konstanten S_j med skillnaden mellan produkten av konstanten S_j och durationen för den placering som exponerats för ränterisk och den förväntade avkastningen för riskklassen som fastställts i punkt 1, när värdet för termen A_j är ett,

3) man vid beräkning av riskvärdet för kreditmarginalriskklassen ersätter konstanten S_j med skillnaden mellan produkten av konstanten S_j och durationen för den placering som exponerats för kreditmarginalrisk och den förväntade avkastningen för riskklassen som fastställts i 13 §, när värdet för termen A_j är ett.

Värdet av konstanten γ som beskriver formen av räntekurvan fastställs genom förordning av statsrådet.

15 §

Valutarisk

Om det i de placeringar som exponerats för valutarisk ingår en valuta med korta positioner, ska för varje sådan valuta beräknas ett riskvärde både för försvagning och för förstärkning av valutans mot euron genom att tillämpa den förväntade förlust som fastställts för riskklass 13. Då är valutans riskvärde det större av riskvärdena, men minst noll.

För andra placeringar än de som exponerats för valutarisk enligt 1 mom. beräknas ett riskvärde enligt 12 § och förväntad avkastning enligt 13 §.

Riskvärdet för valutariskklassen fås genom att räkna ihop de valutaspecifika riskvärdena som avses i 1 mom. och det riskvärde som avses i 2 mom.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om detaljerna i fråga om beräkningen av valutarisken.

16 §

Råvarurisk

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur korta positioner i place-

ringar som exponerats för råvarurisk ska hanteras vid solvensberäkningen.

17 §

Risk avseende avkastningskrav och försäkringsrisk

Trots bestämmelserna i 12 § beräknas riskvärdet för klassen för risk avseende avkastningskrav enligt formeln

$$V_j = (k + b C - \lambda S_j) A_j,$$

där k är den diskonteringsränta som används vid beräkningen av ansvarsskulden eller pensionsansvaret, b den avsättningskoefficient för pensionsansvaret som avses i 171 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) som gäller dagen efter beräkningstidpunkten, S_j är den förväntade förlust som fastställts för risk avseende avkastningskrav och A_j är ansvarsskulden eller pensionsansvaret, med avdrag för ofördelat och fördelat tilläggsförsäkringsansvar enligt 14 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, tilläggsförsäkringsansvar enligt 43 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser och 79 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, utjämningsbelopp enligt 14 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och 79 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor och de poster som enligt 139 § 2 mom. i lagen om pension för företagare (1272/2006) inte beaktas i premieansvaret.

Trots bestämmelserna i 13 § beräknas den förväntade avkastningen för klassen för risk avseende avkastningskrav enligt formeln

$$\mu_j = - (k + b + D + \lambda m_j) A_j,$$

där m_j är det väntevärde för avkastning som fastställts för risk avseende avkastningskrav, A_j är den ansvarsskuld eller det pensionsansvar som fastställts i 1 mom. och λ är graden av bundenhet till aktieavkastningen som avses i 168 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Vid beräkning av riskvärdet och den förväntade avkastningen för försäkringsriskklassen enligt 12 och 13 § avses med termen A_j totalbeloppet av pensionsanstaltens ansvar

avseende framtida och påbörjade ålders- och invalidpensioner.

Värdet av konstanten C som beskriver en nedgång i solvensen och värdet av konstanten D som beskriver avsättningskoefficientens förväntade tillväxt fastställs genom förordning av statsrådet.

18 §

Indirekta placeringar

Riskerna ska vid indirekta placeringar beaktas på samma sätt som riskerna vid direkta placeringar. Indirekta placeringar kan då vid beräkningen av riskvärdet och den förväntade avkastningen hanteras som en helhet eller delas in i flera delar om detta förfarande ger en korrekt bild av de risker som hänför sig till placeringen.

De risker som hänför sig till indirekta placeringar vars placeringsstil motsvarar social- och hälsovårdsministeriets förordning kan emellertid beaktas i enlighet med den placeringsstil som nämns i förordningen, om placeringen genom skäliga åtgärder inte annars kan delas in i riskklasser enligt 11 §. De risker som hänför sig till placeringen beaktas då på det sätt som föreskrivs för respektive placeringsstil i förordningen. I detta fall ska också de risker som inte annars blir beaktade, beaktas som en egen riskklass och som en kvarstående risk som ökar risken, på det sätt som fastställs i förordningen för respektive placeringsstil.

Bestämmelser om placeringsstilarna och beaktande av risker enligt placeringsstil utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om beaktandet av riskerna vid indirekta placeringar.

19 §

Derivatavtal

Vid beräkningen av riskvärdet för respektive riskklass ska de derivatavtal beaktas som är behäftade med risk i riskklassen i fråga.

De risker som hänför sig till derivatavtal beaktas så att man till det riskvärde som beräknats för respektive riskklass fogar den

skillnad som fås då man från derivatavtalets marknadsvärde drar av derivatavtalets värde minskat med riskklassens förväntade förlust. Om derivatavtalet är en option ska den tid då optionen förfaller beaktas vid beräkningen av riskvärdet för riskklassen. Om optionen förfaller över ett år från beräkningstidpunkten används ett år som tid.

Trots bestämmelserna i 2 mom. kan de risker som hänför sig till derivatavtal också beaktas så att riskvärdena beräknas enligt 12 § och genom att som term A_i använda derivatavtalets deltaekvivalent, där man med deltaekvivalent avser produkten av marknadsvärdet av det underliggande finansiella instrumentet i derivatavtalet och derivatavtalets delta. Pensionsanstalten kan använda den beräkningsmetod som avses i detta moment vid beräkningen av riskvärdet för en eller flera riskklasser, om metoden sett till helheten inte underskattar de risker som derivatavtalet medför. Pensionsanstalten ska meddela Finansinspektionen att beräkningsmetoden enligt detta moment används.

Finansinspektionen meddelar föreskrifter om beaktande av derivatavtal vid beräkning av den förväntade avkastningen för riskklassen samt närmare föreskrifter om beaktande av derivatavtal vid beräkning av riskvärdet och principerna för beräkningsmetoden enligt 3 mom. samt om meddelandet till Finansinspektionen.

20 §

Bankinsättningar och fordringar

Kreditmarginalrisken för bankinsättningar fastställs enligt bankens kreditbetyg. I fråga om bankinsättningar som inte är tidsbundna räknas ränte- och kreditmarginalrisken genom att man tillämpar en duration på en dag.

Vid tillämpning av denna lag räknas pensionsanstaltens fordringar in i placeringarna. Till fordringar hänförs dock inte de risker som avses i riskklassificeringen i 11 §. Om fordringarna hänför sig till kostnadsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare och 138 § i lagen om pension för företagare eller till statsandelar enligt 152 § i lagen om sjömanspensioner och 135 och 135 a § i lagen om pension för lantbruksföre-

tagare (1280/2006) tillämpas 8 § i denna lag inte på fordringarna.

21 §

Övriga väsentliga risker som hänför sig till placeringarna

Om sådana risker hänför sig till pensionsanstaltens placeringar som inte ingår i de riskklasser som avses i 11 § 1 mom. 1—17 punkten och som har väsentlig inverkan på pensionsanstaltens solvensgräns, ska pensionsanstalten också beakta dessa risker som avses i 11 § 1 mom. 18 punkten vid beräkning av solvensgränsen. Dessa risker beaktas vid beräkningen av solvensen genom pensionsanstaltens egen beräkningsmetod som ger riskvärdet för riskklass 18 och korrelationskoefficienten med de övriga riskklasserna. Bestämmelser om väntevärdet av avkastning för riskklass 18 utfärdas genom förordning av statsrådet i enlighet med 13 § 2 mom.

Pensionsanstalten ska informera Finansinspektionen om att en egen beräkningsmetod används samt motivera användningen av riskklass 18 och uppge vad värdet av de konstanter som används i beräkningsmetoden baserar sig på. Finansinspektionen kan förutsetta att anstalten ändrar beräkningsmetoden och värdet av konstanterna så att de noggrannare beskriver pensionsanstaltens risker.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om principerna för beräkningsmetoden och den rapportering som hänför sig till den.

22 §

Beräkning av koncentrationsrisken

Vid beräkning av solvensgränsen beräknas koncentrationsrisken för aktieriskklasserna 1—4.

Koncentrationsrisken beräknas så att man vid beräkningen av riskvärdet enligt 12 § till den förväntade förlust S_j som fastställts för varje aktieriskklass som nämns i 1 mom. lägger ett tal som beräknas enligt formeln

$$\alpha \sum_i \max[(w_i - \varepsilon); 0].$$

där w_i är andelen av den placering i som är behäftad med aktierisk och som ingår i aktieriskklass j av alla placeringar som innehåller en aktierisk som nämns i 11 § 1 mom. 1—4 punkten.

Bestämmelser om gränsvärdet för koncentrationsrisken ε och om konstanten α , som beskriver den riskökning som beror på den koncentration som överstiger gränsvärdet, utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Beräkning av solvensgränsen

Pensionsanstaltens solvensgräns beräknas på så sätt att det riskvärde och den förväntade avkastning som avses i 12—22 § för varje riskklass kombineras så att de bildar pensionsanstaltens krav på solvenskapital, dvs. solvensgräns, som beräknas enligt formeln

$$V_{\text{solvensgräns}} = -\sum_j \mu_j + \sqrt{\sum_i \sum_j \rho_{ij} (V_i + \mu_i)(V_j + \mu_j) + \sum_j \beta_j^2 B_j^2} + \sum_k K_k.$$

där V_j är riskvärdet för riskklass j , μ_j är den förväntade avkastningen för riskklass j , ρ_{ij} är korrelationen mellan riskklasserna i och j , B_j är det mindre värdet av summan av långa positioner och summan av korta positioner i riskklass j samt K_k är det belopp som avses i 8 § och som föranleds av överskridningen av motparten k .

Solvensgränsen är dock minst 5 procent av placeringarna.

Bestämmelser om värdet av konstanten β_j som beskriver den riskökning som beror på skillnaden mellan korta och långa positioner och om korrelationen mellan riskklasserna ρ_{ij} utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

24 §

De grunder som pensionsanstaltens styrelse ska fastställa

Pensionsanstaltens styrelse ska fastställa och till sin placeringsplan foga

1) grunderna för beaktandet av riskerna

med indirekta placeringar, av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 18 §,

2) grunderna för användning av derivatavtal, av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 19 §, de fullmakter i euro som gäller derivatavtal samt den tillåtna maximala förlusten och dess betydelse för pensionsanstaltens solvens,

3) grunderna för användning av riskklass 18, av vilka åtminstone ska framgå hur pensionsanstalten tillämpar 21 § på sina placeringar,

4) grunderna för beräkning av durationen enligt 14 § för de placeringar som exponerats för ränte- och kreditmarginalrisk.

Pensionsanstaltens styrelse ska övervaka att grunderna är uppdaterade samt tillämpningen av dem. Styrelsen ska därtill övervaka den risk som tillämpningen av de grunder som hänför sig till derivatavtal innebär för pensionsanstalten och årligen godkänna en redogörelse för tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Redogörelsen ska lämnas till Finansinspektionen.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om utarbetandet av de grunder som avses i denna paragraf.

25 §

Värdering av tillgångar

Vid beräkning av solvensgränsen ska placeringarna värderas till verkligt värde.

26 §

Förvaring av tillgångar

Pensionsanstaltens tillgångar ska förvaras på ett tillförlitligt sätt. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, ska registret stå under offentlig tillsyn.

27 §

Dispens

Finansinspektionen kan på ansökan av pensionsanstalten för högst två år i sänder höja en i 6 § avsedd begränsning för ett eller

flera samfund till högst 10 procent av placeringarna, om det är motiverat med beaktande av samfundets risker. Finansinspektionen ska, när den fattar detta beslut, särskilt beakta hur beslutet påverkar den totala riskexponeringen i fråga om pensionsanstaltens placeringar och den diversifiering av placeringarna som avses i 4 §.

28 §

Exceptionella omständigheter

Finansinspektionen följer utvecklingen på finansmarknaden och bedömer hur utvecklingen påverkar pensionsanstalternas solvens. Om pensionsanstalternas genomsnittliga solvens har sjunkit betydligt eller hotar sjunka snabbt och betydligt på grund av exceptionella omständigheter på finansmarknaden, ska Finansinspektionen utan dröjsmål göra en anmälan om detta till social- och hälsovårdsministeriet.

Efter det att social- och hälsovårdsministeriet har fått den anmälan som avses i 1 mom. får det genom förordning av statsrådet föreskrivas att Finansinspektionen får förlänga den tidsfrist för en plan för återställande av en sund finansiell ställning som anges i 20 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 48 d § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, i 83 e § 2 mom. i lagen om försäkringskassor och i 209 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner så att tidsfristen löper ut senast tre år efter det att förordningen utfärdades.

Genom förordning av statsrådet kan det för högst två år i sänder bestämmas att vissa placeringar vid beräkning av solvensgränsen värderas till ett annat värde än det verkliga värdet, om detta, på grund av stor variation i fråga om placeringarnas verkliga värde eller av någon annan därmed jämförbar särskild orsak, är nödvändigt för att rätt bild ska ges av pensionsanstalternas solvens.

29 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017. Genom denna lag upphävs lagen om be-

räkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006).

Helsingfors den 20 mars 2015

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Social- och hälsovårdsminister *Laura Räty*